

برنامه پیشنهادی و فراخوان
برای تشکیل اتحاد فراگیر دموکراسی خواهان در ایران
بر مبنای اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین المللی

مردم آزاده و شرافتمند ایران!

تجربه بیش از یک قرن مبارزه مردم ایران، ضرورت مبرم اتحاد همه نیروهای ملی و دموکرات، سازمان‌ها، احزاب و گروه‌های مترقی، سندیکاها، سازمان‌های صنفی، فعالان منفرد سیاسی و اجتماعی پیرو مبانی دموکراسی و خواهان تحقق آزادیهای بنیادین و انکارناپذیر مصرح در اعلامیه جهانی حقوق بشر را در کانون توجه مردم قرار داده است.

هدف چنین اتحادی نفی استبداد و تأمین شرایط برقراری دموکراسی، به سان پیش‌نیاز ناگزیر مرحله کنونی رشد فراگیر جامعه است.

بی‌تردید برپا دارندگان چنین اتحادی نباید از مبانی دموکراسی پا فراتر نهند و قید و شرط یا پیش‌فرضی را در مرکز توجه خود قرار دهند که به استقرار دموکراسی خدشه وارد کند.

نمی‌توان منادی دموکراسی خواهی بود و همزمان شعار برتری عامل قومی، آرمائی، مذهبی، تشکیلات سیاسی، حزبی یا جنسیتی محلی را به پیش برد. دموکراسی برپایه برادری، آراء، اکثریت اعضای جامعه در سپهر تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و احترام به آرای اقلیت، بستری مساعد برای رشد خود می‌یابد.

از این رو،

اتحاد فراگیر رهروان دموکراسی کوشش در راه تأمین خواسته‌های اساسی جامعه حول محورهای درپی آمده را می‌طلبد.

الف- حفظ استقلال ملی و تمامیت ارضی:

۱- تلاش برای خنثی کردن هرگونه مداخله خارجی با یاری گرفتن از مراجع به آرای همگانی و سپردن کشور به نمایندگان منتخب مردم.

۲- تأمین حقوق زنان و مردان ساکن مناطق گوناگون میهن بزرگمان، به ویژه حق تعیین آزادانه سرنوشت، در زمینه توزیع عادلانه ثروت و قدرت و به رسمیت شناختن اعتقادات، زبان، فرهنگ و ویژگیهای منطقه‌ای از طریق مراجعه به آرای همگانی، در چارچوب تقویت انسجام ملی.

۳- دموکراسی خواهان ایران بر گسترش صلح و انهدام سلاحهای کشتار جمعی پای می‌فشارند و بر این باورند که استفاده صلح‌آمیز از همه انرژی‌ها از جمله انرژی هسته‌ای، تنها در حکومتهای دموکراتیک می‌تواند در راستای منافع ملی باشد.

ب- ساختار حاکمیت دموکراتیک:

این ساختار باید مستقل از اراده فرد و مظهر اراده ملی باشد. از این رو، پیشنهاد دهندگان این اتحاد فراگیر، استقرار جمهوری مکتبی به اراده مردم را مساعدترین راه تأمین دموکراسی می‌دانند، اما همزمان بر این اعتقادند که شیوه حاکمیت بر کشور باید با مراجعه به آرای همگانی، به گونه‌ای ادواری و تحت نظارت مراجع بی‌طرف، تعیین شود و قانون اساسی متناسب با آن را نیز مجلس مؤسسان برخاسته از اراده آزاد مردم میهن مان تدوین کند و سلب اراده از مردم به هر طریق و بهانه‌ای در این راه محکوم و مطرود است.

پ- تحقق عدالت اجتماعی:

۱- همه دستداران دموکراسی تلاش پیگیر و بی‌وقفه برای تحقق مواد ۲۳ تا ۲۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای آن، کنوانسیون کار، کنوانسیون منع شکنجه، کنوانسیون حقوق کودک، کنوانسیون منع همه اشکال تبعیض علیه زنان، و نیز حمایت از مطالبات صنفی و سندیکایی مردم زحمتکش، شامل کارگران، کشاورزان، فرهنگیان و دانشگاہیان، خبرنگاران و... را، به سان پیش‌شرط تحقق عدالت اجتماعی در پیش رو قرار می‌دهند.

۲ - تلاش در راه سالم سازی حیات اجتماعی-اقتصادی ، از طریق شرکت پیگیر در مبارزه با انحصار ثروت و قدرت ، بیکاری و اعتیاد ، بحران مسکن و بی سرپناهی ، کار نابرابر کودکان و زنان و نبود حقوق و بهداشت کار ، فعالیتهای مخرب اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی ، تخریب محیط زیست ، بخشی از فعالیتهای در روند دستیابی به این هدف را دربر می گیرد .

۳ - مبارزه با قضاوت های غیر قانونی ، غیر علنی ، بدون حضور هیئت منصفه و الزام حضور وکیل دادگستری از لحظه شروع تحقیقات تا مختومه شدن پرونده .

۴ - شمار بسیاری از مبارزان میهن دوست با گرایشهای گوناگون سیاسی در سالهای دو دهه شصت و هفتاد ، به ویژه در جریان فاجعه ملی تابستان شصت و هفت یا در چارچوب قتلهای سیاسی نیروهای دگراندیش ، موسوم به قتلهای زنجیره ای ، دستخوش خشونت قرار گرفتند و اعدام شدند . یکی از وظایف عاجل دموکراسی خواهان تلاش برای تشکیل هیئتهای حقیقت یاب با نظارت بازماندگان قربانیان برای تعیین حدود این فاجعه ها و مشخص کردن نام همه آمران ، عاملان و قربانیان این قتلهاست . هدف از این اقدام ، اعاده حیثیت از همه محکومان و پیشگیری از بازتولید خشونت است .

ت- تحقق آزادیها :

۱ - تلاش برای تحقق آزادیهای اساسی ، شامل آزادی عقیده ، بیان و مذهب ، آزادی اعتراضات و تظاهرات مسالمت آمیز بر پایه مفاد ماده بیستم اعلامیه جهانی حقوق بشر ، آزادی احزاب ، نهادهای مدنی و تشکلهای صنفی - سندیکایی ، مطبوعات ، ماهواره ، اینترنت و دیگر رسانه ها و آزادیهای اجتماعی ، از جمله حق انتخاب پوشش و....

۲ - دموکراسی خواهان ایران تلاش پیگیر برای آزادی همه زندانیان سیاسی ایران ، صرفنظر از هرگونه تفاوت های آرمانی ، سیاسی ، جنسیتی و... را وظیفه خویش در مبارزه ملی و مردمی در ایران میدانند و با تمام توان در انجام آن پای خواهند فشرد .

۳ - به کارگیری همه شیوه های نافرمانی مدنی ، به سان شکلی از تبلور آزادیهای اساسی در عرصه مبارزه مسالمت آمیز .

ث- مهاجران سیاسی و اجتماعی:

کوشش پیگیر برای بازگشت هموطنان مهاجر به ایران و به کارگیری سرمایه های مادی و اندیشگی آنان در راه تأمین رشد پایدار ملی هدف دیگر کوشندگان راه دموکراسی است .

هم میهنان !

ندای بایسته جنبش ملی و دموکراتیک ما که با انقلاب مشروطه آغاز و در بهمن ۵۷ تداوم یافت ، افزون بر یک قرن است که در فضای میهن مان به طنین در آمده ، اما پاسخ درخور خویش را نیافته و پیشروی آن نیز به دلیل حضور نیروهای بازدارنده ناتمام مانده است . دریافت ضرورت تاریخی دگرگونی بنیادین برپایه منافع ملی نیازمند انسجام و پیگیری همه نیروهای ملی و دموکراتیک در کشور ماست و به کوتاهاترکردن این راه پرمخاطره و دشوار و دستیابی به رشد و توسعه فراگیر و پایدار یاری می رساند .

اتحاد دموکراسی خواهان ایران ، با درک این ضرورت مبرم و انکارناپذیر تاریخی ، دست همه نیروهای دوستدار دموکراسی را به گرمی می فشارد و همه آنها را به پویه توانمند و سرنوشت ساز در روند تحقق آن فرا می خواند و همزمان از همه همراهان بالقوه و بالفعل خود در این راه می خواهد تا به سان نخستین گام تحقق دموکراسی ما را در انتخاب نام این اتحاد - که بر پایه بیشترین پیشنهادهای رسیده انجام خواهد پذیرفت - یاری دهند . تردیدی نیست که این پویه تاریخساز و اندیشیده برداشتن گامهای بعدی را در راه تعیین سرنوشت جامعه متلاطم ما که آستان رخدادهای تاریخی است در پی خواهد داشت .